

Szökött diákok

(Egyfelvonásos farsangi tréfa, kisgyermek számára.)

Szin: füves térség, a hátérben balról tó, jobbról erdő. A tó mellett rozzant kunyhó. Nyár, verőfény. Mikor a fűgöny felgördül, a szinpad üres, de nemsokára ének hangzik fel és megjelennek a *diákok, mintegy tizenöten*. Katonásan, hármassorokban vonulnak fel, de mindegyik kezük tele van különféle holmikkal: horgászbot, futball, rossz lábas, stb. Tele torokból énekelnek. A vezető *Kovács Pali*, aki a sorok előtt halad és egy hatalmas bottal veri a takust. Induló:

*Megérkezett a hős diák-csapat,
Messziről jöttek, kis idő alatt,
Visszhangzik tőlük erdő és berek:
Nótázva jár a hős diák-sereg!*

*Untuk a leckét és az iskolát,
Mert olyan szép és széles a világ.
Annyi a fán a tarka kismadár,
S oly csábító a messzi láthatár!*

*Otthagytuk hát a poros iskolát,
Számlant, a mértant és a bibliát:
Szöktünk, hogy éljünk szabad életet,
Nótázva jár a hős diák-sereg!*

Pali: (Egyedül.)
*Csuzlit feszits és rongylabdát ragadj!
Kukoricázni magaddal ne hagyj!
Hiszen szabad vagy, vig szökött diák,
Hej, drágalátos finom mákvirág!*

Mind:
*Csuzlit feszits és rongylabdát ragadj!
Kukoricázni magaddal ne hagyj!
Hiszen szabad vagy, vig szökött diák,
Hej, drágalátos finom mákvirág!*

Pali: (Amíg az ének tartott, a szinpadon körbe jártak, zene után.) Bal, jobb... ba, jobb... bal, jobb... Állj! Balra át! Pihenj! (A fiuk a nézők felé fordulnak.) Nos fiuk, hát megérkeztünk. Itt aztán kereshetnek bennünket! Egy fél napot kutyaagoltunk, az igaz, de megérte. Nézzétek ezt a

kunyhót itt: az öreg Máté bácsi elhagyott halászkunyhója; mintha egyenesen a mi számunkra építették volna! Aztán közvetlen mellette ott a tó; tele hallal, meg ebihallal. Talán még vizisikló is van benne! Amott meg az erdő: annyi a madárfészek benne, mint a daci Csuzli Jani bizonyítványában! Valóságos paradicsom! (Megveregeti saját vállát.) Most aztán láthatjátok, hogy Pali bátyátok érti a dolgát!

Nyul Peti: (Pityergősen.) De hátha mégis utánunk jönnek?...

Pali: (Megvetően.) Ej, tel... Nem hiába hívnek Nyul Péternek, gyáva is vagy, mint a nyul! Hát ha keresnek, majd elbujunk az erdőben. Ismerem minden kis zugát, ott sohasem akadnak ránk. No de most nem ez a legfontosabb dolgunk. Most újra felolvasom egyesületünk alakulási okmányát, hogy aztán hitelesithessük.

Kotnyeles: Én azt ajánlom, »alakulási alapokmány« legyen a neve. A bátyámék is aszerint rágták a gittet. Igazán, ő magamesélte!

Pali: Csönd legyen! Itt most csak én beszélhetek. Megérttetted? Alakulási okmány és punctum!

Kotnyeles: (Meghunyáskodva.) Én nem bánom, csak aztán baj ne legyen belőle...

Szomszédja: (Oldalbalőki.) Hallgass már, te tökfes!

Többen: Halljuk az okmányt! Halljuk! Olvasd már!

Pali: Figyelem! (Ünnepélyesen torkát köszörűli, gyürott papirlapot vesz elő zsebéből és olvas.) A Szökött Diákok Egyesületének, azaz az *Eszde*-nek alakulási okmánya, ekkor és ekkor, itt és itt...

Kotnyeles: (Sug a szomszédjának.) Hallod, ez érti a módját; nemhiába ügyvéd a papája!

Pali: (Olvas tovább.) Mink, IV. o. tanulók, akik itt, Kovács Pál papájának íróasztala körül azért gyültünk össze, még pedig titokban, nehogy a Pali papája megtudja, — hogy ezt az okmányt ünnepélyesen megszerkesztük; mink, IV. o. tanulók, először is háromszor, erősen kifujjuk az orrunkat, mivel nagy méltatlanság esett meg velünk, miáltal mind a tizenöten erősen méltatlankodunk.

Többen: (Kiabálva.) Ugy van, ugy van! Ez a helyes kifejezés: méltatlankodunk!

Pali: (Olvas.) Méltatlankodunk, még hozzá pediglen is azért, mivel az utóbbi időben egyes körök részéről méltatlan sérelmek értek mindannyiunkat. (Itt minden szót erősen hangsúlyoz.) Ezek a bizonyos körök pedig nem mások, mint a mi közös tanítóbácsink, — háromszoros erős orrfuvás a nevének, — továbbá pediglen, mindenkinek a maga külön atyukája és anyukája. Ezen bizonyos

körök vakmerősége az utóbbi időben annyira ment, hogy mindannyian úgy érezzük, ez ellen tenni kell most már.

Mind: (Hadonászva.) Ugy van, úgy van!

Pali: (Olvas.) Itt van mindjárt Bende Benő tagtársunk esete. Eme nagyreményű tagtárs ur a napokban nem kevesebb, mint tizenöt körmöst volt kénytelen elszenvedni a tanítóbácsi nádpálcájától. És kérdezzük, miért? Csupán csak azért, mivel uri jókedvében a házi feladatát két féltényérnyi területen bekente baracklekvárral. Pedig, ha a fent emlegetett tanítóbácsi egy szikrányit is ismerne minket, akkor tudná, hogy Benő tagtárs ur csupán a leckeírás keserűségeit igyekezett megédésíteni azzal a kevés lekvárral.

Mind: (Sajnálkozva.) Szegény Benő!...

Pali: (Olvas.) Még ennél is fájdalmasabb Csuzli Jani dicső tagtársunk sorsa. Ő, aki legjobb csuzli-puskása és így büszkesége a IV. o.-nak, élete legnagyobb hőstettét vitte véghez szerdán délután s ezért nemhogy dicséretet nyert volna, hanem még a legbarbárabb kínzásokban részesítették. A tagtárs ur éppen új kavicsokat próbált ki csuzlijában az udvaron, amikor egy gyönyörű galamb repült el a házuk előtt. Janinak se kellett több, megcélozta a madarat és, — a kő pompásan bevált! Nemcsak a galamb esett le, mintha villám csapott volna belé, hanem még ugyanez a fáradt kő két szép nagy ablaktáblát is dirib-darabokra tört.

Mind: (Elragadtatással.) Ez már igen! Jani aztán tud célozni!

Pali: (Olvas.) És ezért a nem mindennapi hőstettért vajjon mi lett a dicső tagtárs ur jutalma? Ki hinné! Nem kapott sem egy egész üveg eperbefőttet, sem nem engedték el madarászni, meg csak egy új csuzlit sem vett neki apukája! Egészen más és mondhatjuk, gyalázatos dolgok történtek: először is: anyukája elkobozta csuzliját és úgy eldugta, hogy azután még alapos házkutatással is csak nagy nekezen sikerült visszaszereznie; másodszor: apukája elkérte anyukájától a porolót, (aki — igaz — nem akarta odaadni) és Jani fiát teljes tíz percig nadrágolta. De még ez se volt elég. Tagtársunkat aznap délután bezárták az éléskamrába, ahonnan megelőzően minden lekvárt és befőttet eltávolítottak. Ez a méltatlan eljárás már eddig is méltán elkeseríthette Csuzli urat, de ami másnap következett, — hát azzal aztán igazán betelt a pohár! Mindannyian tudjuk, hogy Csuzli János legkedvesebb eledele a csokoládéstorta. Ő egy darab ilyen süteményért talán még három stiglinec-tojást is megadna. Már most mi történt? Anyukája másnap éppen csokoládéstortát süített és — méltatlankodásunkat jelezze három heves orrfuvás — min-

denki kapott belőle, csupán Jani nem, mivel, mert apukája azt mondta neki, hogy aki ablakokat ver be, az ne egyék csokoládéstortát. Tagtársaim, mit szóltok ehhez?!

Mind: (Kiabálva.) Gyalázat! Gyalázat!

Pali: (Olvas.) Nos, igen tisztelt tagtársak, tovább is sorolhatnánk az emlegetett bizonyos körök ellenünk irányuló vakmerő üzelmeit, de ezt nem tesszük, mert annak ugyse lenne se vége, se hossza. Elég az hozzá, hogy ebből mi többet nem kérünk!

Mind: (Ugyanugy.) De nem ám! Nem bizony! De nem ám!

Pali: (Olvas.) És kijelentjük, hogy az emlegetett bizonyos körökkel szakítunk; még pedig úgy, hogy megalapítjuk a Szökött Diákok Egyesületét, vagyis az Észde-t és kihurcolkodunk a szomszéd határban levő tó mellé és beköltözünk az öreg Máté bácsi elhagyott halászkunyhójába és ott fogunk lakni és megdézsmáljuk a környék összes gyümölcsöseit, kiszedjük az összes madárfészeket és kipi-cézzük az összes halakat a tóból, meg az ebihalakat, meg a békákat, meg a vizisiklókat is és csuzlival lelőjjük az összes madarakat. Ugy lesz, esküszünk!

Mind: Esküszünk!

Pali: (A papírt összehajtva.) Így, hát ezen is tul vagyunk. Most még két dolog van hátra: az okmány hitelesítése, vagyis a vérszerződés és a vezérválasztás. Amint tudjátok, Árpád apánk is vérszerződést kötött a hét honfoglaló vezérrel, tehát nekünk sem szabad elmaradni mögöttük. Javasolom, hogy mi is ez okmányt vérünk hullásával pecsételjük meg.

Mind: (Lelkesülten.) Éljen! Éljen!

Nyul Peti: (Szepegve.) Jaj, de hátha fáj!

Pali: Ne féltsd azt a drága nyulvéreidet. Tudd meg, én sokkal okosabban csinálom, mint Árpád apánk. Hoztam magammal három paradicsomot (előveszi őket) és a vérszerződés ezeknek a vérével történik. Beleegyeztek?

Mind: (Kiváncsian.) Beleegyezzünk.

Pali: Akkor idefigyeljete. (Zsebkéssel felszurja a paradicsomot, szétteregeti a papírlapot, feltűri kabátja ujját, paradicsomlevet csepegtet a papírra és háromszor ezt mondja.) Életem és vérem a paradicsomban. Aki megszegi az okmányt, meghal. (Mikor kész van, továbbadja a paradicsomot is, papírt is.) Láttátok, hogy csináltam? Mindenki pontosan csinálja utánam és pont hét cseppet csepegtessen az okmányra! Se többet, se kevesebbet, megértettétek?!

Kolnyeles: (Hódolattal.) Hogy te milyen okos vagy! De miért éppen hét cseppet?

Pali: Azért, mert a magyarok hét törzsre oszlanak,

te buta!

Mind: (Nagy áhitattal csepegtetik egymás után a paradicsomot a papirra és mondják külön-külön.) Életem és vérem a paradicsomban. Aki megszegi az okmányt, meghal.

Pali: (Mikor elkészülnek, újra átveszi a mocskos papirost és összehajtogatja.) Most addig nálam lesz az okmány, amíg a vezért meg nem választjuk. Akkor aztán átadom annak, hogy őrizze meg, mert enélkül senki sem lehet vezér. Bizony, ezt így csinálják a felnőttek is.

Kotnyeles: (Csodálattal.) Nahát, hogy te milyen okos vagy!

Pali: Most pedig válasszuk meg a vezért. Lépjenek elő a jelöltek! Csuzli Jani, Bende Benő, Karvaly Jancsi és Maszat Pityu, lépjetek ki a sorból. (Kilépnek.)

Pali: Így. Az ötödik jelölt természetesen én vagyok. Nos fiuk, figyelmeztetek benneteket, hogy mielőtt ezt a fontos tisztséget betöltitek, jól gondoljátok meg, kire szavaztok! De kezdjük el: Bende Benő, sorold fel érdemeidet!

Bende Benő: (Kicsi, sovány fiúcska.) Hát... én... én... én tudom a legnagyobb pocákat ejteni az osztályban... én fogom a legnagyobb békákat és kettőt a multkor a nővérem kötényébe dugtam... nekem van a legszebb halnyelű bicskám... én... én... (Elhallgat.)

Pali: Tovább, tovább, ez még nem elég.

Többen: Nyápic vagy, nem kellesz vezérnek!

Bende Benő: (Sértődötten.) Én dugom el mindig a tanító bácsi nádpalcáját, én kentem be cipőkenőccsel a katedra oldalát, hogy csupa maszat lett a tanító bácsi nadrágja, az idén összesen tizenegyszer voltam bezárva az iskolába... Hát még ez sem elég?!

Többen: Nyápic vagy!

Mások: Nem tudsz verekedni...

Pali: Csönd legyen! Aki Bende Benőt akarja vezérnek, nyujtsa föl a bal kezét. Senki? Bende tagtársunk tehát kiesik. De mivel érdemei mégis csak vannak és különösen a békákhoz ért, javaslom, hogy nevezzük ki őt a békák főgondnokának. Beleegyeztek?

Mind: Beleegyezzünk.

Pali: (Ünnepélyesen.) Bende Benő tagtárs, én, mint ideiglenes vezér, kinevezlek téged az elfogott békák főgondnokának. (Bende Benő visszalép a sorba.) Karvaly Jancsi, sorold fel érdemeidet!

Karvaly Jancsi: Nekem vannak a legélesebb körmeim az iskolában. Nekem köszönhetitek, hogy a harmadikosok félnek tőlünk, mert mindegyiket összekarmoltam.

Kotnyeles: Szép, de minket is összekarmoltál! Te karvaly!

Többen: Ugy van... összeférhetetlen... Nem való vezérnek!...

Pali: Válasszuk meg csuzlikő-válogatónak!

Mind: Legyen csuzlikő-válogató!

Karvaly Jancsi: De én fel tudok a legmagasabb fára is mászni! (Pityereg.)

Pali: Ne bőgj, te csecsemő! Kinevezlek csuzlikő-válogatónak. Beleegyezel?

Karvaly Jancsi: (Megvigasztalódva.) Bele. (Visszalép a sorba.)

Pali: Maszat Pityu, sorold fel érdemeidet!

Maszat Pityu: (Selypít.) Fiut, engem válasszatot meg vezéjnet, mejt akkoj jól jájtok. Van ötven üveggolyóm, meg százhusz gombon. Ha én leszet a vezéj, attoj mindet szétosztom közöttetet.

Mind: (Főlháborodva.) Fúj, te pösze!... Gyáva!... Le akar kenyerezni bennünket... Rakjuk el... rakjuk el...

Pali: Indítványozom, hogy Maszat Pityut, amiért ilyen szemtelen volt, fosszuk meg a gombjaitól is, meg a golyóitól is és zavarjuk haza.

Maszat Pityu: (Bömbölve.) Jaj fiut, ne!... Mindent odaadot, csat ne zavajjatot haza!

Pali: Nos, fiuk, ittmaradhat?

Többen: Maradjon... De akkor nadrágoljuk el egy kicsit!...

Pali: Majd arra is sor kerül, de most folytassuk a vezérválasztást. Csuzli Jani, mondd el érdemeidet!

Csuzli Jani: (Hetykén.) Mit mondjak, hiszen ugyanis tudjátok! Minden fészket kiszedek, minden ablakot betörök, minden madarat eltalálok, én vagyok a legnagyobb csuzli-mester a világon!

Néhányan: Igaz, igaz, legyen ő a vezér!

Pali: (Megijed.) Hohó fiuk! Hát rólam megfeledkeztek? Nem én vagyok a legokosabb fiu az osztályban, nem én találtam ki a Szökött Diákok Egyesületét, nem én fogalmaztam meg az alakulási okmányt, nem én vezettelek benneteket ebbe a paradicsomba?! Hát ilyen hálátlanok vagytok?

Többen: Igaz, Pali legyen a vezér!

Csuzli Jani: (Mérgesen.) De nem addig van az! Kinek a neve szerepel a legnagyobb dicsérettel az okmányban, ki szenvedett legtöbbet a »bizonyos köröktől«?... Vagy én leszek itt a vezér, vagy senki sem!

Többen: Janinak igaz a van... Legyen ő a vezér!

Pali pártja: De bizony Pali lesz a vezér, majd megmutatjuk!

Csuzli Jani pártja: Majd beverjük az orrotokat, csak el ne hallgassatok!

Pali pártja: Nézd csak a csuzli-hőseket! Gyerünk, lássuk csak el a bajukat! (Nagy zaj, kavarodás, már-már egymásnak esnek, mikor:)

Bunkó Bandi: (Mindegyiknél magasabb, durva, erős kamasz üvölt.) Elééééég volt! Én leszek a vezér és punktum! (Meghökkenve elnémulnak és értelmetlenül bámulnak rá.) Aki nem engedelmeskedik, azt úgy elrakom, hogy bőgve szalad haza a mamájához. Nézd csak, nem is értem, hogy én, Bunkó Bandi miért is türtem eddig azt a sok marhaságot! Én, aki kétszer buktam a harmadikban, most járom másodszor a negyediket és mindenkinél erősebb vagyok! Én leszek a vezér és akinek nem tetszik, az jelentkezzen!

Egy hang: Vén szamar!

Bunkó Bandi: Miiiiiit?! Ki merte ezt kiejteni a száján? (Öklét mutogatja.)

Többen: (Rémülten.) Senki Bandikám, persze, hogy te vagy a vezérünk... Hiszen mindenki ezt akarja!

Bunkó Bandi: Nahát! Jó is lesz, ha engedelmeskedtek, különben megjárhatjátok!

Kotnyeles: (Elszólja magát.) De Bandi, te olyan hatökor vagy!

Bunkó Bandi: Micsodaaaaa?! (Öklét rázva feléje megy.)

Kotnyeles: (Megrémülve.) Ne, ne... Ne haragudj Bandikám. Hi... hi... hiszen csak azt akaram mondani, hogy olyan hét-erős vagy!... Hát persze, persze... (Hódolattal.) kedves vezérünk!

Bunkó Bandi: (Bután, öntelten.) Ugy, na, ezt már szeretem hallani! (A többiekhez.) Hanom most aztán lássunk mukához. Befelé a kunyhóba és rendbehozni mindent, hogy beköltözhessünk!

Kotnyeles: (Odaoldaloz Palihoz.) Na, te sem vagy olyan okos, mint ahogy gondoltam!

Pali: (Leverten.) Igazad van Kotnyeles; pedig tudhatam volna, hiszen így csinálják a felnőttek is! (Ők is a többiek után mennek a kunyhóba.)

Hangok a kunyhóból: Hurrá! Itt még téglatüzhely is van!... Ej, de remek!... Nagyszerű!... Pompás... Egy hálól!... Nézd, egy halászbót!... Te, ezekkel még vizisiklót is lehet fogni!... Vigyázz, a sapkámra lépsz!...

Bunkó Bandi hangja: Gyerünk már, siessetek!... Ezt ide tedd, ne oda!... A hálót magunkkal visszük... Készen vagyunk?... Indulás kifelé!...

Bunkó Bandi: (Ujra kijönnek a kunyhó elé és Bunkó, a vezér három csoportra osztja őket.) Ti, a hálóval a tóra mentek, ti, Csuzli Janival az erdőbe, ti pedig velem jöttök gyümölcsöt keresni a közeli kertekben! De ne felejtsetek

el, hogy mindennek, amit szerzünk, a negyedrésze az enyém lesz! Ezt a felnőttek is így csinálják! A vezérnek mindenkől több jár. (Morgás, zaj, de aztán elindul a három csoport, énekelve.)

*Csuzlit feszits és rongylabdát ragadj,
Kukoricázni magaddal ne hagyj,
Mert te szabad vagy, vig szökött diák,
Hej, drágalátos, finom mákvirág!*

(A színpalak mögül még visszhangzik a zének, de a színpad már üres és lassan sötétedni kezd. Ekkor visszaérkezik az első csoport a hálóval.)

Bende Benő: (A csoport élén jön, kipirulva, büszkén.) Na, ugy-e, nekem kellett volna a vezérnek lennem! Tud-e még valaki úgy békát fogni, mint én!

Kotnyeles: Csak ne hencegj, hiszen több, mint a felét mi fogtuk, a hálót pedig én kezeltem és két rák akadt bele!

X.: De halat egyet sem fogtunk!

Y.: Azt nem, de nyolc ebihalat hozok a sapkámban!

Kotnyeles: Igen, de abból három a vezéré!

Bende Benő: Figyeljete csak! (Távolról ének hallatszik: »Csuzlit feszits és rongylabdát ragadj,« stb.) Halljátok? Jönnek a többiek is. Siessünk be és rakjuk le a zsákmányt. (Énekelve megjelennek a többiek is, Bunkó Bandi vezérlésével.) Mikor az ének véget ér.)

A vezér: Szervusztok fiuk! Van-e sok zsákmány? Ide nézzetek, mit hoztunk mi? (Tele lepkeháló van nála, másik három fiunál pedig gyümölcssel telt sapka.) Ez itt mind tele van szilvával, meg almával. A többiek meg az erdőből annyi madártojást, meg madárkölyköt hoztak, hogy annyit még soha sem láttatok. De most menjünk be a kunyhóba, ketten siessenek el száraz fáért, hogy tüzet gyújthassunk, hiszen este van! (Bemennek a kunyhóba, ketten elmennek az erdőbe fáért. Ricsaj. Egyszer csak:)

A két fiu, aki fáért ment: (Már a színpalak mögül.) Jaj, Pityu, vigyázz! Medve! Végünk van! (Lihegve és jajgatva futnak a kunyhó felé.)

A vezér: (Kijön a kunyhóból.) Micsoda medve? Gyáva fráterek, az árnyékuktól is megijednek! Majd én megnézem azt a medvét és máskor megválogatom, akit fáért akarok küldeni. (Menni akar, de a két fiu igyekszik visszatartani; a többiek is kicsődülnek a kunyhó elé. Ekkor zene és esetlen tánclépekkel kilép az erdőből a medve.)

A medve: (Mély hangon szaval, közben groteszk tánc.)

Brumma, brumma, brumm, a medve,
Dörmög, dörmögös a kedve.
Jaj tinektek rossz fiuk,
Hova bujtok, hol a lyuk!

Brumma, brumma, brumm, a medve,
Mind megeszlek most egyszerre,
Ellátom a bajotok,
Máskor majd szót fogadtok!

Brumma, brumma, brumm, a medve,
Hol van, aki verekedne?
Bunkó Bandi, hát a Pál,
Reszket most, vagy mást csinál?

Brumma, brumma, brumm, a medve,
Rossz fiut jött enni kedve,
Meg is teszem ezt, nosza:
Brumma, brumma, brummadza!

(A kunyhó felé táncol)

Megeszem őket, nosza:
Brumma, brumma, brummadza!
Megeszem őket, nosza:
Brumma, brumma, brummadza!

(Mikor meglátták a medvét, rémülten futottak a kunyhó bejáratához és ott szinte megkövülten figyelték a táncot. Mikor véget ér a vers, ilyen kiáltások hangzanak, sirással vegyest: Jaj, végünk van... megesz a medve... Ugy-e mondtam, hogy maradjunk otthon?... Jaj, anyuka... Én haza akarok menni..., stb. S ekkor megjelenik a Tókirály.)

Tókirály: (Hosszu szakálla van, a bal kezében egy hatalmas halat tart. Vers közben szintén zenére táncol.)

Ha e sok gyerek jó volna,
Nem dobánám őket a tóba.
Ámde bűneik nagyok,
Én a Tókirály vagyok.

Neveletlen csunya kölykek,
Tóházamba nem belőrték!
És zavarták halaim,
Meg az ebihalaim.

*Felkavarták tiszta vizem,
Ha nem látom, el se hiszem,
Jaj, de láttam magam is,
Meg a vejem, ipam is!*

(Az előbbi játék: a gyermekek felé táncol.)

*Eddig tartott hát a próba,
De most jöttök mind a tóba,
Mert bűneitek nagyok
S én a Tókirály vagyok!*

(A vers után tovább táncol ő is a medvével. A gyerekek: Jaj, ne vigyél el, megjavulunk... szófogadók leszünk... Jól fogunk tanulni... stb. Ekkor az erdőből kilépnek az erdő-szellemek. Lányok, zöld ruhában. Szavalókórus.)

Az erdők szellemei:

*Jaj, nekünk is jaj, szegények,
Ránk törtek a rossz pribékek,
Madarainkat leölték,
Fészkeinket mind feltörték.*

*Jaj, az árva kis tollasok,
Kirabolták az ordasok,
A sok pajkos rossz gyerek,
Jaj, hány madár kesereg!*

*Letörték a bokrok ágát
És a fáknak szép virágát.
Tört-zuzott a gaz csapát,
Na de várjatok ti csak!*

(Ezek is a gyerekek felé táncolnak.)

*Lesz ám jaj, meg sirás-rivás!
Kellett nektek madártojás?
Nosza gyertek, majd adunk:
Erdők szelleme vagyunk!*

(A gyerekeknek már csak a szepegő hangjuk hallatszik a kunyhóból: Jaj, soha többé fára nem mászunk... Én elégetem a csuzlimat... Nekem már nem kell madártojás... Csak még egyszer hazakerülhessek!... stb. Ekkor belép a szinpadra a vasorru bába. Nagyon mérges.)

Vasorru bába:

*Ami sok, az mégis csak sok!
Hol vannak a rossz zsványok!
Mondhatom, szép kis sereg,
Apjuk, anyjuk kesereg.*

*De jó, hogy én vettem észre,
Dugom őket kemencébe,
A sok gaz bitangjait
És csapok majd nagy lagzit!*

*Ez rájuk fér, bizony rájuk:
Nem ösztitik anyukájuk,
Sem a tanítójukat,
E jóféle urfiak!*

(A gyerekek felé táncol.)

*Gyertek, gyertek, hős diákok,
Drágalátos mákvirágok,
Megtudjátok meg: már ma,
Ki a vasorru bába!*

(A groteszk tánc most tovább folyik. A kunyhóból: Jaj Istenkém, csak még most segits meg... Én eleresztem az összes békákat... Jaj, az ebihalak megdőglöttek... Drága vasorru bába, jó leszek... stb? A groteszk tánc megszűnik, a színpad üres, megjelennek a szülők.)

Pali papája: Hallják, hogy jajgatnak! Tudtam, hogy idejönnek a derék mákvirágok. (Megzörgeti a kunyhó ajtaját.) Gyertek csak elő finom legények!

Pali hangja: Apuka! Hála Istennek, elmentek a vadállatok! (Kipattan az ajtó és az elszontyolodott csapat a szülők körül sorakozik.)

Pali: Drága apukám, mi nagyon rosszak voltunk, de megbűnhödtünk érte és kérünk titeket, hogy ti is büntesetek meg, csak vigyetek haza innen.

Pali papája: A büntetésről majd otthon beszélünk, egyelőre csak gyerünk haza.

Mind: (Üvöltve.) Haza!!! (Apjuk nyakába ugranak, aztán sorba állnak és megindulnak. Ének.)

*Könyvet magolj és ceruzát ragadj,
Hogy egyenesen, jó uton haladj!
Igy leszel jó és szorgalmas diák,
Nem világ csuffja, pajkos mákvirág!*

Függöny.